

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Варна, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20233000500173 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба, подадена от КПКОНПИ, гр. С. (по-нататък само Комисията), срещу решение № 260000/13.03.23г. по гр.д. № 308/18г. на ОС-Шумен, с което е отхвърлен предявения от Комисията против М. М. С. от гр. Ш., иск с правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ вр. § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗПКОНПИ, за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 236 890 лв., както следва:

1. ПЪРВИ ЖИЛИЩЕН ЕТАЖ, състоящ се от две стаи, салон и тоалетна, ведно с ЮЖНА СУТЕРЕННА СТАЯ от двуетажна жилищна сграда, съставляващ УПИ IX-5997 от квартал 204 по плана на гр. Ш., ул. „* *“, № *, заедно с ½ идеална част от ДВОРНО МЯСТО, цялото с площ 390 кв.м., при граници: от изток – ул. „* *“; от запад – имот *-*; от север – поземлен имот *-*; от юг – улица; граници за етаж: от изток – ул. „* *“; от запад, север и юг – дворно място; отгоре – втори жилищен етаж; отдолу – сутерен, със самостоятелен вход от югозапад в двора и граници за сутеренната стая: от изток – улица; от запад и юг – двор; от север – общ коридор и тоалетна на собствениците на втория жилищен етаж, със самостоятелен вход от юг, ЗАЕДНО с ½ идеална част от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, а съгласно скица на поземлен имот № 15 – 205462/23.06.2014 г. – СГКК гр. Шумен, представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор № *, на едно ниво, попадащ в сграда с

идентификатор № 83510.661.56.1, находяща се в поземлен имот с идентификатор № 83510.661.56, по кадастралната карта на гр. Шумен, при съседни за етаж: на същия етаж и под обекта – няма; над обекта № * и съседни за поземления имот: № *; № *; № *; № *.

2. ВТОРИ ЖИЛИЩЕН ЕТАЖ от двуетажна жилищна сграда, състоящ се от две стаи, салон и ниша, при граници: от изток – улица, от юг, запад и север – двор, отдолу – първи жилищен етаж, отгоре – таванско помещение с отделен самостоятелен вход и изложение запад-север, ведно с МАЗЕ в сутеренния етаж, при граници: от изток – улица, от север и запад – двор, от юг – тоалетна и салон, от изток – улица, от юг – стая, от запад – коридор и от север – мазе, ведно с целия ТАВАН, при граници: от три страни – двор, от изток – улица, отдолу – първи жилищен етаж и отгоре – покривна конструкция, заедно с $\frac{1}{2}$ идеална част от общите части на сградата, а съгласно Схема № 15-476155/03.11.2015г. от СГКК – Шумен – самостоятелен обект в сграда с идентификатор № * в гр. Шумен, ет. 2, ап. 2, намиращ се в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор № 83510.661.56, с предназначение – жилище, апартамент, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж – няма; под обекта: идентификатор № *; над обекта – няма и $\frac{1}{2}$ идеална част от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № * по кадастралната карта на гр. Шумен с площ 393 кв.м., адрес на поземления имот – гр. Ш., ул. „*“, № *, с предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване – ниско застрояване, при съседни: поземлен имот с идентификатор № *, № *, № *, № *, за който имот е отреден УПИ IX-5997 в квартал 204 по действащия ПУП на гр. Шумен.

3. ЛЕК АВТОМОБИЛ марка „О.“, модел „К.“, рег. № *, рама № *, двигател – без номер, дата на първа регистрация 04.03.1996г.

4. ТОВАРЕН АВТОМОБИЛ, марка „Л.“, модел „А.“, рег. № *, рама № *, двигател – без номер.

5. ЛЕК АВТОМОБИЛ, марка „Ф.“, модел „Т.“, рег. № *, рама № *, двигател № *.

6. сумата в размер на 26 000 лв., представляваща допълнителни вноски на собственика М. М. С. в „А.“ ЕООД, ЕИК *.

7. сумата в размер на 590 лв., представляваща внесените парични средства по разплащателна сметка в лева *, открита в „*“ ЕАД.

8. сумата в размер на 16 500 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на ЛЕК АВТОМОБИЛ, марка „М.“, модел „П.“, рег. № *, № на рама *, № на двигател *.

Счита се, че решението е неправилно и необосновано, претендира се неговата отмяна и уважаване на предявения иск за отнемане на незаконно придобито имущество. Посочено е, че съдът не е изложил мотиви защо приема наличието на законен източник на средства предоставените в заем от първата братовчедка на ответника 30 000 щ.д., след като освен нейните твърдения пред съда, не е бил представен писмен документ, че тя е притежавала този размер на средствата. Освен това не е било съобразено, че

ако средствата са били дадени в брой в Т., то не е представена митническа декларация, с която да удостовери внасянето на сумата в Б.. Позицията се в тази връзка на Решение № 89/14.08.12г. по гр.д. № 317/11г. на ВКС, IV г.о., в което е прието, че непогасяването през дълъг период от време на заемите към лица, които не заявяват, че са подарили сумите или че са опростили задължението, е индиция, че заеми в действителност не са получени. Не се споделя приетото от съда за върнат на ответника от сестра му заем от 65 000 щ.д., както и за получаването от ответника на заем от сестра си в размер на 35 000 щ.д., поддържайки възражението, че представените документи в тази връзка са били антидатиращи и за получените суми отново липсват митнически документи за пренасянето им през границата. Освен това и тази свидетелка не е представила доказателства да е разполагала с такива средства. Оспорва се и приетото от съда, че ответникът е получил и паричен заем от своята майка в размер на 15 000 щ.д., тъй като не е съобразил и събраните по делото гласни доказателства, сочещи на това, че същата не получава собствена пенсия и се подпомага за задоволяване на ежедневните си нужди от получаването на наем. Поради всичко това се поддържа, че ответникът не е доказал наличието на законни доходи с посочените източници на средствата. Подкрепените с доказателства (заключението на СИЕ и по-точно вариант 1) според Комисията факти са, че получените от ответника доходи за целия проверяван период са били в размер на 5 960.84 лв., обичайните и извънредните му разходи за този период са били в размер на 88 564.13 лв., нетният му доход при това положение е бил в отрицателен размер от 82 603.29 лв., а стойността на придобитото през периода имущество е била в размер на 142 261.27 лв. (вариант I на заключението, който въззивникът настоява да бъде кредитиран от съда). Поради това несъответствието е в размер на 224 864.56 лв. за целия проверяван период, и при наличието и на останалите предпоставки на закона, се претендира уважаване на предявения иск, вкл. и поради това, че ще е в съответствие с решение № 29/12.04.21г. по гр.д. № 1021/19г., III г.о. Искането за присъждането и на разностите за двете инстанции.

В предвидения срок е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна М. М. С. чрез адв. И. Т. от АК-Ш., с който същата е оспорена като неоснователна. Позицията се на допуснати от Комисията процедурни нарушения, отразили се на възможността ответникът да установи обективната истина относно своите законни доходи – невъзможността да подаде декларация пред Комисията, неизготвянето на доклад от проверяващия орган в съответния срок и др. Поддържа се, че вписаните в нотариалните актове за придобиване на недвижимите имоти и в договорите за покупка на МПС цените, са реалните такива и са изложени съображения в подкрепа на изразеното становище чрез анализ на събраните писмени и гласни доказателства по делото за всяка от придобитите вещи. Относно претендираната за отнемане сума от 26 000 лв. се сочи, че в исковата молба не са конкретизирани точни дати на извършени вноски от ответника в

неговото ЕООД „А.“ за периода от 2008г. до 2015г.; не са представени доказателства от ищеца, че за ответника не е налице установен източник на доходи; няма доказателства за хронологическа последователност и проследяване на движението на паричните средства и тяхната трансформация от един в друг вид. Относно претендираната за отнемане сума от 590 лв. като внесени средства в разплащателна банкова сметка се поддържа, че твърдението за незаконност на източника на доходи също е останало недоказано. Поддържат се и възраженията против размера на обичайните и извънредни разходи на ответника, имайки предвид момента на фактическата раздяла между съпрузите и събраните доказателства относно начина на пребиваване и живот при пътуванията в Т.. Сочи се на липса на доказателства и установяване на причинно-следствената връзка между престъплението, за което ответникът е бил привлечен като обвиняем и дало повод за образуване на проверката от Комисията, и придобитото от ответника имущество. Въз основа на всичко изложено се поддържа, че обжалваното решение е правилно, обосновано и законосъобразно, поради което се претендира да бъде изцяло потвърдено, ведно с присъждане на разноските за настоящата инстанция.

В с.з. пред въззивната инстанция Комисията чрез процесуален представител поддържа оплакванията в жалбата и претендира присъждането на разноски по делото.

Въззиваемата страна чрез процесуален представител поддържа становището, изразено в отговора на въззивната жалба. Счита, че изчислени по стойностите, посочени в нотариалните актове за придобиването на недвижимите имоти, се достига до извод, че стойността на придобитото имущество през проверявания период ще е значително под установения със закона минимум. Освен това първоинстанционният съд не е взел предвид суми, предоставени от майката на ответника, за да формира извода си за наличието на достатъчно законни доходи на проверяваното лице. Претендира се присъждането на направените пред настоящата инстанция разноски, включващо адвокатско възнаграждение с начислен върху него ДДС.

За да се произнесе настоящият съд прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано по подадената на **17.09.18г.** искова молба, с която Комисията, съгласно редакцията на действащата към посочения момент норма на § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, е предявила на осн. чл. 74, ал. 1 от ЗОПДНПИ (отм.) иски за отнемане на имущество от М. М. С., за което се твърди, че е незаконно придобито през периода на извършената проверка - **от 07.03.2006г. до 07.03.2016г.** В исковата молба Комисията е посочила, че въз основа на постъпило на 29.02.16г. уведомление в ТД на КОНПИ-Варна, изпратено от РП-Шумен */приложено е на л 70 от първоинстанционното дело/*, касаещо привличането на ответника С. като обвиняем за престъпление по чл. 309, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК по ДП №

283/15г. на РУ на МВР-Шумен, пр.пр. № 5/15г. на РП-Шумен (второто от двете обвинения попадащо в обхвата на чл. 22, ал. 1, т. 22 от ЗОПДНПИ (отм.)), с Протокол № ТД 04ВА/УВ-5129/07.03.16г. на директора на ТД на КОНПИ-Варна */приложен на л. 83 от първоинстанционното дело/*, е била образувана проверка за установяване на несъответствие в имуществото на М. М. С.. С решение № 363/20.06.18г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане на незаконно придобито имущество, а искането за отнемане в полза на държавата на имущество от ответника е внесено в съда въз основа на Решение № 724/12.09.18г. */приложено на л. 39-68 от първоинстанционното дело/*. Наведените в исковата молба твърдения са, че преди началния момент на проверявания период, ответникът е сключил граждански брак с Ф. К. (на *г.), който е бил прекратен с развод от *г. От връзката им е родено детето С. С., роден на *г. (поради това навършил пълнолетие на *г.). Тези обстоятелства се установяват чрез представените разпечатки на данни от НБД „Население“ и извлечение от акта за сключен ГБ, в който е отразено и прекратяването на брака с решение № 820/2011г. на семеен съд Република Т. *(л. 78-82 от първоинстанционното дело)*. Комисията е твърдяла още, че преди проверявания период ответникът е придобил следното имущество – ремарке за лек автомобил, рег. № *, закупено на 03.08.1998г., което е било продадено на 27.03.08. за сумата от 500 лв.; л.а. м. „О.“, модел „Ф.“, рег. № *, закупен на 18.03.05г. и продаден на 20.10.14г. с посочена от Комисията пазарна стойност от 2 500 лв. Така посочените стойности към датата на отчуждаване на превозните средства Комисията счита за приходи на проверяваното лице.

Комисията е посочила, че през на проверявания период ответникът е придобил следното имущество:

- с НА № 9, т. V, рег. № 6211, дело № 644/24.08.14г. е бил закупен от С. първи жилищен етаж, състоящ се от две стаи, салон и тоалетна, ведно с южна сутеренна стая от двуетажна жилищна сграда, построена в дворно място, съставляващо УПИ IX-5997 от квартал 204 по плана на гр. Ш., ул. „* *“, № *, заедно с ½ идеална част от дворното място, цялото с площ 390 кв.м., при описани граници, а по КKKP на гр. Ш. имотът е с идентификатор № * **(наличен в патримониума на ответника)**;

- с НА № 130, т. IX, рег. № 14061, дело № 1302/18.11.15г. е бил закупен от С. втория етаж от описаната по-горе двуетажна жилищна сграда, състоящ се от две стаи, салон и ниша, ведно с мазе в сутеренния етаж, при описани граници, ведно с целия таван, заедно с останалата ½ идеална част от дворното място общите части на сградата, а по КKKP на гр. Ш. имотът е с идентификатор № * **(наличен в патримониума на ответника)**;

- л.а. марка „О.“, модел „К.“, рег. № *, който е закупен от С. от бившата му съпруга на 15.04.13г. за сумата от 400 лв., която Комисията признава, че е действителната покупна цена **(наличен в патримониума на ответника)**;

- л.а. марка „М.“, модел „П.“, рег. № *, закупен от С. на 02.03.13г. и продаден на 22.11.13г.;

- л.а. марка „Л.“, модел „А.“, рег. № *, закупен от ответника на 06.01.14г. **(наличен в патримониума на ответника)**;

- л.а. марка „Ф.“, модел „Т.“, рег. № *, закупен от ответника на 20.04.14г. **(наличен в патримониума на ответника)**;

Освен това Комисията е твърдяла, че през 1993г. ответникът С. се е регистрирал и като ЕТ „М. С. - СА“, а през 1996г. двамата с бившата си понастоящем съпруга Ф. С. са учредили „С. - С.“ ООД с капитал от 50 000 лв., в което ответникът е притежавал 96% от капитала, а съдружницата му – 4%. На 20.06.07г. ответникът С. е учредил и свое ЕООД с наименование „А.“, с размер на капитала от 5 000 лв., разпределен в 500 дружествени дяла, всеки с номинална стойност от по 10 лв. Въз основа на събраната информация от банки в България, Комисията е описала притежаваните от ответника през проверявания период банкови сметки и е проследила движението по същите. За всички обаче е отбелязано, че вече са закрити.

Събрана е и изложена в исковата молба информация от данъчните и осигурителните служби, въз основа на подадени ГДД и издадени актове във връзка с проведени ревизии от данъчните органи. Установени били и множество задгранични пътувания на М. С., Ф. К. (С.оглу) и сина им С. С. през проверявания период, разходите за които са били остойностени по Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Направени са били изчисления и на стойността на разходите за издръжка на ответника, бившата му съпруга и детето им за периода на проверката при отчитане на момента на прекратяване на брака и навършването на пълнолетие на сина им, използвайки данните от НСИ за издръжка на домакинствата. Посочени са и размерите на платени данъци и такси от проверяваното лице през проверявания период.

При анализа на имущественото състояние на посочените по-горе ЕТ, ООД и ЕООД е установено, че от Отчета за паричните потоци за 2008г. на „А.“ ЕООД е било установено наличието на извършени допълнителни вноски от собственика в размер на 15 000 лв., които подлежат на връщане. От тях 7 000 лв. са били върнати през годината и са останали за връщане 8 000 лв. Също така през 2009г. собственикът е извършил допълнителна вноска в размер на 3 000 лв., от които 2 000 лв. били върнати през годината и останали за връщане 1 000 лв. През 2010г. собственикът е извършил допълнителна вноска в размер на 3 000 лв., от които 4 000 лв. били върнати през годината и нетният поток е бил в отрицателен размер от 1 000 лв. През 2011г. собственикът е извършил допълнителна вноска в размер на 1 000 лв., която не е била върната и нетният поток е бил в размер на 1 000 лв. През 2015г. собственикът е извършил допълнителна вноска в размер на 4 000 лв., от които 2 000 лв. били върнати през годината и нетният поток е бил в размер от 2 000 лв.

След като по години е направен анализ на доходите, приходите или източниците на финансиране на ответника, Комисията твърди, че същите възлизат на 6 123.84 лева за целия проверяван период, а обичайните и

извънредните разходи на ответника за този период са в общ размер от 88 564.13 лв. (58 677.44 лв. за издръжка на домакинството, 3 161.41 лв. за заплащане на местни данъци и такси, 25 765.28 лв. за задгранични пътувания и 960 лв. за платен патентен данък). При това положение **нетният доход е в отрицателен размер от 82 440.29 лв.** Същевременно се твърди, че придобитото от ответника **имущество** през проверявания период възлиза на обща стойност от **192 071.93 лв.** (разходи за придобиване на недвижими имоти в размер на 125 000 лв.; разходи за придобиване на МПС в размер на 31 384.19 лв.; разходи за придобиване на дружествени дялове в размер на 5 000 лв., разходи за допълнителни вноски от собственика, внесени в неговото ЕООД – 26 000 лв., преводи/вноски от трети лица в размер на 29.61 лв. и вноски по банкови сметки от ответника в размер на 4 658.13 лв.). Поради това се поддържа в исковата молба, че **несъответствието между придобитото имущество и нетният доход е равно на 274 512.22 лв.** (сбора на нетния доход в отрицателен размер от 82 440.29 лв. и стойността на придобитото имущество от 192 071.93 лв.), което е значително см. на § 1, т. 7 от ПЗР на ЗОПДНПИ (отм.). Основавайки са на разпоредбите на посочения нормативен акт, Комисията поддържа, че е налице обосновано предположение, че имуществото на ответника е незаконно придобито. Претендира се за отнемане в полза на държавата на наличните в патримониума на ответника недвижими имоти и МПС (описаните по-горе), както и сумата в размер на 26 000 лв., представляваща допълнителни вноски на собственика М. М. С. в „А.“ ЕООД, сумата в размер на 590 лв., представляваща внесените парични средства по разплащателна сметка в лева *, открита в „*“ ЕАД и сумата в размер на 16 500 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на л.а. марка „М.“, модел „П.“, рег. № *.

В подадения отговор на исковата молба са изложени съображения за недопустимост на предявения иск поради неспазване на срока за извършване на проверката и поради нарушаване на правото на проверяваното лице да подаде декларация пред Комисията. Изразено е становище и за неоснователност на предявения иск като са наведени следните твърдения: през 1989г. ответникът със семейството си се изселили и заживели в Т., където той пребивавал преимуществено до 1993/94г.; в Т. ответникът е реализирал доходи, работейки като таксиметров шофьор и съвместно с родителите си през 1995г. придобил жилище в гр. И., което отдават под наем и до настоящия момент; родителите му придобили и друго жилище в гр. И., в което при посещенията си в Т. ответникът и семейството му отсядали и не са заплащали разходи за настановки и храна; фактическата раздяла между ответника и бившата му вече съпруга Ф. е настъпила още през 2008г., а бракът им е бил прекратен през *г., което налага корекция в необходимите средства за издръжка на домакинството през проверявания период; през 1997г. е предоставил в заем на сестра си Г. К. сумата от 65 000 щ.д., която сума му била върната през 2007г.; през 2009г. получил от братовчедка си Х.

М. в заем сумата от 30 000 щ.д., а през 2012г. получил в заем от майка си сумата от 15 000 щ.д.; през 2014г. ответникът получил в заем от сестра си сумата от 35 000 щ.д. Поддържано е, че вписаните покупни цени в съответните документи, удостоверяващи сделките с имоти и МПС, са реално договорените и платени, имайки предвид състоянието на къщата в гр. Шумен.

В писмено становище от 15.01.21 г. представителят на Комисията е оспорил представените с отговора на исковата молба документи, удостоверяващи заемни правоотношения, считайки, че те са създадени за целите на настоящия процес.

С уточняваща молба от 26.01.21г. Комисията е посочила, че претендираните за отнемане два недвижими имота и МПС са налични в патримониума на ответника към края на проверявания период. Останалото имущество (МПС и парични средства), придобити през проверявания период, е отчуждено **и не е налично в патримониума на ответника към края на проверявания период, а това са:** сумата в размер на 16 500 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на л.а. марка „М.“, модел „П.“, рег. № *; сумата от 26 000 лв. представляваща допълнителни вноски на собственика М. М. С. в „А.“ ЕООД, сумата в размер на 590 лв., представляваща внесените парични средства по разплащателна сметка в лева *, открита в „*“ ЕАД, чието салдо към края на проверявания период е 0 лв. (л. 581-582).

Съгласно момента на предявяване на иска, наведените в исковата молба твърдения по фактите и отправения до съда петитум, следва да се приеме, че приложимият закон е ЗПКОНПИ (по арг. от нормата на § 5, ал. 2 от ПЗР на същия, в редакцията на тази норма след изменението ѝ с ДВ, бр. 1 от 2019г., тъй като проверката и производството пред Комисията са започнали по ЗОПДНПИ /в сила от 19.11.12г. и отменен, считано от 23.01.18г./, но съдебното производство следва да се осъществи по реда на ЗПКОНПИ). Правната квалификация на предявения иск е по чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Съдебното производство се явява допустимо с оглед представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответника като обвиняем в извършването на престъпление, посочено в списъка по чл. 22, ал. 1 от ЗОПДНПИ /отм./ (понастоящем - чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ), за постановяването на надлежни актове за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответниците.

Съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период, дори, когато проверката и производството за отнемане на незаконно придобито имущество са започнали по реда на ЗОПДНПИ /отм./ (в този см. виж Решение № 86 от 11.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3930/2019 г., IV г. о., ГК).

По приложението на ЗПКОНПИ е налице постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, съгласно което не представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество. За да приеме горното задължително тълкуване на закона, ВКС е съобразил, че незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично и в края му - което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие; само ако такова превишение и релевантно несъответствие бъде установено, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него - ако то се намира в свързани лица, се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Относно преминалите през банковите сметки на проверяваното лице и членовете на семейството му парични средства ВКС е посочил, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Вместо тях част от него стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи /самите парични средства са движими вещи до момента, в който са в наличност/. Ако те са налице в края на изследвания период, формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Имуществото, което подлежи на отнемане, и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник, са неразривно свързани и не могат да бъдат разделяни с

цел да се достигне до предвидената в закона разлика, обосноваваща отнемането. Законодателят е имал предвид наличие на фиксиран от него актив в края на проверявания период, който не може да бъде обяснен и оправдан със законни източници на доходи. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер.

В мотивите на цитираното ТР ВКС приема още, че стойността на т.нар. „значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото **/не на сбора на разходите/** над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, следва, че евентуален „нетен доход“ (съдържателно определено като понятие в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ) в отрицателен размер, не съставлява „имущество“ и не следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично, респ. да е „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявения иск по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответника имущество в рамките на проверявания период, което все още е налично в неговия патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин** (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество. Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период, не са част от имуществото.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответника имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответника, както обичайните и извънредни разходи, за да се установява нетния му доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно нормата на чл. 148, ал. 1 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към

момента на неговото придобиване или отчуждаване, като относно недвижимите имоти и превозните средства – по тяхната пазарна стойност. Това не важи за оценката на имуществото, което Комисията е приела за действителна цена по извършени сделки. За целта пред първоинстанционния съд е изслушано заключението на СТЕ относно определянето на пазарните цени на придобитите от ответника през проверявания период недвижими имоти. Според същото, пазарната стойност на имот с идентификатор *, към датата на придобиването му на 24.08.14г., е била в размер на **33 400 лв.**, а на имот с идентификатор *, към датата на придобиването му на 18.11.15г., е била в размер на **39 700 лв.**

Посредством изслушване на заключението на САТЕ пред първоинстанционния съд са били определени и пазарните стойности на придобитите през проверявания период от ответника МПС към момента на тяхното закупуване (за наличните в патримониума на ответника) и към момента на тяхната продажба. Така, пазарните стойности са следните: л.а. марка „М.“, модел „П.“, рег. № * – **15 000 лв.** към датата на отчуждаването му на 22.11.13г.; т.а. марка „Л.“, модел „А.“, рег. № * – **10 757.07 лв.** към датата на покупката му на 06.01.14г.; л.а. марка „Ф.“, модел „Т.“, рег. № * – **5 254 лв.** към покупката му на 20.04.14г. Освен това наличен в патримониума на ищеца и е л.а. марка „О.“, модел „К.“, рег. № *, закупен на 15.03.2013г., чиято покупна цена от **400 лв.** Комисията не оспорва (л. 8 в исковата молба).

При това положение размера на придобитото имущество, което е налично в патримониума на проверяваното лице в края на проверявания период, представлява сбора от пазарните стойности на двата недвижими имота и на пазарните стойности на наличните превозни средства към датите на тяхното закупуване – **общо 89 511.07 лв.** Но дори и да се приеме, че придобитото имущество от ответника възлиза на посочената във вариант 1 от заключението на СИЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, **стойност от 142 261.27лв.** (на който Комисията изцяло се позовава във въззивната жалба, **макар и същото да не съответства на разясненията, дадени с горното ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС**), включваща стойността на придобитите недвижими имоти (73 100 лв.), стойността на придобитите МПС (33 473.53 лв.), вноски в „А.“ ЕООД (26 000 лв.), вноски по банкови сметки (4 658.13 лв.), стойност на дружествени дялове (5 000 лв.) и вноски по банкови сметки от трети лица (29.61 лв.), то отново стойността на имуществото е под 150 000 лв.

Горното сочи, че след като стойността на придобитото имущество е **по-малка от 150 000 лв.**, то не е необходимо да се извършва изследване на останалите компоненти, определящи „нетен доход“ на ответника през проверявания период, за да са установи дали е налице „значително несъответствие“, защото, както се посочи и по-горе – евентуална **отрицателна величина на нетния доход не е имущество и не следва да се „добавя“ към стойността на придобитото имущество.**

Само на това основание предявеният против ответника иск се явява

изцяло неоснователен и обжалваното решение следва да се потвърди.

По разноските.

На осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ при отхвърляне на исковете на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса за въззивното производство в размер на 2% върху обжалваемия интерес. В случая посочената от ищеца цена на иска е била стабилизирана и възлиза на 236 890 лв., поради което и дължимата ДТ за въззивното производство е в размер на **4 737.80 лв.**

Съобразно отправеното в отговора на въззивната жалба искане за присъждане на разноси и представените от въззиваемата страна доказателства, Комисията следва да бъде осъдена да ѝ заплати сумата в размер на **16 956 лв.**, представляваща заплатен адвокатски хонорар с включен ДДС. Неоснователно се явява възражението на насрещната страна за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като съобразно защитавания материален интерес (в размер на 236 890 лв.) минималното адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 на ВАДвС, възлиза на 14 125.60 лв., а с ДДС – на 16 950.72лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260000/13.03.23г. по гр.д. № 308/18г. на ОС-Шумен.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, БУЛСТАТ * да заплати на М. М. С., ЕГН ***** от гр. Ш., ул. „* * *“, № *, ет. *, ап. *, сума в размер на **16 956 (шестнадесет хиляди деветстотин петдесет и шест) лв.**, представляваща разноси за въззивната инстанция, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, БУЛСТАТ *, да заплати в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **4 737.80 лв. (четири хиляди седемстотин тридесет и седем лева и осемдесет ст.)**, представляващи дължима ДТ за въззивното производство, на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____